

Ljubo Babić je, dakle, uočljiva ličnost, koja je u toku pet desetljeća živo doprinosila uzdizanju našega kulturnoga života.

Potrebno mu je stoga, danas kada se valorizira rad, odati priznanje, a i ova izložba će nam pokazati, ovdje i u Grafičkom kabinetu Jugoslavenske akademije, da umjetnik i neumorni kulturni radnik zaslužuje to priznanje za svoj dugogodišnji rad u kojem je ustrajao u teškim prilikama našeg kulturnog uspona.

Imam čast da ovu značajnu izložbu proglasim u ime Jugoslavenske akademije otvorenom.

Cvito Fisković

S J E Ć A N J A

(Govor održan na beogradskom Radiju prigodom retrospektivne izložbe Lj. Babića)

U kolopletu sjećanja, onih mutnih kao i onih jasnih kroz pedeset godina mog života, neizbrisivi su spomeni koje sam ponio iz Španije. Još prije nego što mi je bilo moguće preći granicu te zemlje, značila je i sama riječ Španija čežnju za svim onim sakritim i čudesnim što se ne da lagano dokučiti. Sjećam se živo kako sam još kao dječak s oduševljenjem putovao prstom po karti Španije u očevu starom leksikonu, a sama imena mjesta bila su neki poem mojih snova. Na školovanju kasnije, kad sam pohađao velike zbirke i galerije, privlačila me posebno i naročito umjetnost španjolskih majstora bilo to u Münchenu pred Goyom, bilo u Beču pred čudesnim portretima Velasqueza ili opet u pariškom Louvreu pred Zurbaranom, Grecom i Riberom. Sve te likovne realizacije tada su me uvijek ponovno pozivale da vidim i da doživim na svoje vlastite oči tu zemlju, koja je to veliko slikarstvo ponijela. Konačno su se moji dječaćki snovi pretvorili u stvarnost: putovao sam od sjevera, od S. Sebastijana, na jug Španije, i osebujna se krajina sve više otkrivala preda mnom. Već prvih dana toga puta utvrdio sam da ta Španija nije onakva kakvu sam sanjao i kakvu sam zamišljao. Ova se razastirala u svojoj stvarnosti pod pustim velikim horizontima i bila zanimljivija i ljepša od one moje umišljene Španije. Na svakom se tamo koraku osjeća, što se dublje ulazi u samu Španiju, ta posebnost kao i razlika prema drugim krajinama kroz koje sam do tada prolazio. Naročita je atmosfera; ona kao da zamagljuje nekim posebnim sivilom velika i gola prostranstva,